

Keresztyén versek, énekek

írta: Mi-Sa - 2009-07-14 14:02

Tótfős János:
LÉGY HÁLÁS!

Légy hálás hogy hallhatod az Evangéliumot,
Mint üdvre vezető, mennyei, tiszta szózatot.
Légy hálás, ha neked Isten hívő szülőt adott,
S a Szent Írást gyermekségedtől fogva tudhatod.

Légy hálás, hogy tudod, mint élhetsz szabad életet,
Mint veheti át a Szent Lélek az egész lényedet,
Tudsz a kegyelemről, a Golgotai váltságról
Az újjászületésről, az Istenfiúságról.

Míg sok ezernyi nép előtt csak félhomály dereng,
S a Kegyelem Istenéhez imakönyvből eseng,
Számptalan ifjú lélek, ateista gyermeke,
Nem kulcsolhatták kezüket hő imára sohase.

Szívük vágyik szégyen alatt, keresik a Jehovát
S oly nehezen találják meg a Kegyelem nagy Urát.
Téged pedig ide emelt, csodás méltósággal,
Ó, vigyázz, ne oszd meg szíved e romlott világgal!

=====

Válasz:Keresztyén versek, énekek

írta: Mi-Sa - 2009-07-14 14:09

Somogyi Imre:
Világtestvériség

Világ kohója zúgva sistereg,
Eszmék forrongnak benne lázasan,
De csak egy eszme ragyog, amelynek
Századok óta szent varázsa van.
Ennek a fénye el nem halványult,
Ennek a fénye még meg nem kopott,
Ez az eszme: az Evangélium,
Amit Krisztus a mennyekből hozott.

És nincsen eszme szilárdabb, dicsőbb,
Amely éltesse, áldjon, emeljen,
Amely a szívnek nyugalmat adjon,
S gyűlölet-mezőn békét teremjen.
Nincsen, ami az emberlelkeket
Úgy egybefűzze, mint az az erő,

Amelytől talpra szökken a gyöngé,
S meggyógyul minden beteg szenvedő.

A modern ember sírva támolyog,
Csalódás töre járja át szívét,
A nagy versenyben társtalan maradt,
És elvesztette reményét, hitét...
Nincsen más út és nincsen igazság,
Ami az embert célhoz vezet,
Aki az ember kezét megfogja:
Nincsen más, csak – a Názáreti.

Őt ünnepeljük, az égi Királyt,
Aki megváltónk és Urunk nekünk,
Ki biztos kézzel kormányoz minket,
És megújítja egész életünk.
Krisztus két karja áldásra tárul,
S átöleli az egész földtekét,
Lelke tűzével eggyé forrasztja
A benne hívők egész seregét.

Testvérek vagyunk mind, mind Őbenne,
Bárhon élünk és bárkik is legyünk,
Egy szent családba fogadott minket
Mennyei Atyánk, kegyes Istenünk.
Az övé vagyunk és Ő a mienk,
Krisztus véérért nekünk megbocsát,
Föld bűnösei e vérben kaptuk
Szeretetének csodás zálogát.

Kereszt fényében fürdik a lelkünk,
A végtelenben repül sóhajunk,
Omló világban békekövetek,
Istennek hívó szózata vagyunk...
Testvéreim a Jézus Krisztusban!
Száguldjon bár itt vészes zivatar,
Miénk a jövő és az ígélet,
Miénk a Krisztus és a diadal!

=====

Válasz:Keresztyén versek, énekek

írta: Mi-Sa - 2009-07-21 15:47

Zengd Isten nevét!
(Baptista énekeskönyv: 1.ének)

1,Zengd Isten nevét,
áldd nagy kegyelmét!
A mindenség zúgja dicséretét!
Az angyalok kórusa harsogva szól,

Rá ujjongva föld és az ég válaszol.

2, Őt magasztalják szép harmóniák,
Új dallamok, tiszta melódiák!
A hódolat, tisztesség őnéki jár,
Mert országa örök, mindvégig megáll.

3, A Fiút is áldd, ki üdvöt hozott,
E világért mindent feláldozott,
Majd elküldte hozzánk a nagy Pártfogót, A megígért, áldott, hú Vigasztalót!

4, Ím, szívünk dicsér,ó, Szentháromság,
Víg hozsannát zengünk s halleluját.
Ha ajkunkon itt lenn elnémul a szó,
Fenn boldogan áldunk, nagy Mindenható!

Válasz:Keresztyén versek, énekek

írta: Mi-Sa - 2009-07-28 16:42

Nem arany és nem ezüst
(Baptista énekeskönyv: 247.ének)

1. Nem arany és nem ezüst,
nem kincs az óhajom;
Tudni csak azt szeretném:
Uram szeret vajon?
Nincs nyugalma lelkemnek,
bizonyosságot vár:
Élet könyvébe vajon
Nevem beírva áll?

Hogy nevem ott álljon,
Csak is azt kívánom,
Hogy az Élet könyvébe
Beírva ott álljon!

2. Sok az én bűnöm nagyon,
Mint a parton fővény,
de hatalmas Segítőm
Kegyében bízom én.
Hófehérre tisztítja
kifolyt vére lelkem,
s így merem ezt kérdezni:
Ott van-é a nevem?

Hogy nevem ott álljon,
Csak is azt kívánom,
Hogy az Élet könyvébe

Beírva ott álljon!

3. Mennyei Jeruzsálem
minden útja fényes,
és tizenkét kapuja
drágakővel ékes.
Hol hangos hárfák pengnek,
hol nincs a bú jelen.
Halleluja! Tudom már!
Ott van az én nevem.

Hogy nevem ott álljon,
Csak is azt kívánom,
Hogy az Élet könyvébe
Beírva ott álljon!

Füle Lajos:
AKKOR JÖN EL

Ha fájni kezd majd, ami vagy,
és ami nem vagy, bár lehetnél,
majd ha bevallod végre, hogy
sosem voltál igaz keresztyén,
ha fájni fog, hogy annyian
vannak, kiket megejt a tévhit,
s ajkadról értük száll ima,
akkor jön el az ébredés itt.

Majd hogyha bűnné lesz a bűn,
s a Golgotához sírva érsz el
letenni ott mind keserűn
nem alkudva testtel és vérrel,
majd ha hálát adsz JÉZUSÉRT,
s a döntésed is végleg megéri,
mert megtisztított az a Vér
akkor jön el az ébredés itt.

Majd hogyha jobban érdekel
kik űk, akik vetnek, aratnak
s közéjük állsz és nem leszel
többé olyan fontos magadnak,
mert látod már a tájat itt,
amely aratásra fehérlik,
s munkára lelkesít a hit
akkor jön el az ébredés itt.

=====

Válasz:Keresztyén versek, énekek

írta: Mi-Sa - 2009-08-04 16:30

NAGY ISTENEM

(Baptista énekeskönyv: 12.ének)

1. Nagy Istenem,
ha nézem a világot,
Mit alkotott te szent
„Legyen” szavad;
Ha látom én
sok milljó alkotásod,
Kiket vezetsz és
táplálsz egymagad.

A szívem áld, és hála tölti be:
Mily nagy vagy Te,
mily nagy vagy Te!
A szívem áld, és hála tölti be:
Mily nagy vagy Te,
mily nagy vagy Te!

2. Ha szól Igéd,
és benne Rád talállok,
Ha láthatom,
mily nagyok tetteid,
Ki népedet ily
gazdagon megáldod,
Elhordozod,
bár látod bűneit.

A szívem áld, és hála tölti be:
Mily nagy vagy Te,
mily nagy vagy Te!
A szívem áld, és hála tölti be:
Mily nagy vagy Te,
mily nagy vagy Te!

3. Ha mennybe hívsz;
majd mikor eléd állok,
S megláthatom
Te fényességedet,
Ha majd reám
szent arcod vet világot,
Leborulok és dicsőítelek.

A szívem áld, és hála tölti be:
Mily nagy vagy Te,
mily nagy vagy Te!
A szívem áld, és hála tölti be:
Mily nagy vagy Te,

mily nagy vagy Te!

Pecznýk Pál:
A SZERETET INTŐ SZAVA!

Számítógép előtt
egyre többen ülnek,
így sok rosszban s kevés
jóban részesülnek.

Gyermekeknek, felnőtteknek,
képernyőn a szeme,
múljon drága idő,
ez Sátán módszere.

Elvonni az embert
testvértől, hitvestől,
ámde legfőképpen
Atyánktól, Istentől!

Lehet az internet,
életúton áldás,
de ne legyen soha,
internet imádás!

Internetezőknek
írom szeretettel,
ne foglalkozzanak,
pogány szövegekkel!

Fogadják be Jézust,
Ő a leghűbb Barát,
tárják ki előtte,
szívük kis ajtaját.

Csak Ő adhat békét,
békétlenség helyett,
önző szív helyébe,
érező hús szívet.

Ha szívükbe hívnák
Jézust, Isten Fiát,
akkor bánatuk is,
örömré válna át.

És nem menne senki
birokra sem öltre,
béke és szeretet,
szállna le a földre!

=====

Válasz:Keresztyén versek, énekek

írta: Mi-Sa - 2009-08-11 19:11

ADJÁTOK A SZENT BIBLIÁT KEZEMBE

(Baptista énekeskönyv: 184. ének)

1. Adjátok a szent Bibliát kezembe!
Ez ad vigaszt a gond és baj között.
Nincs vész, mely égi szent fényét elfedje,
Mióta Jézus értünk földre jött.

Refrén:

A Bibliának hadd ragyogjon fénye,
A szűk kapun át minket ez vezet;
Az Úr iránt ez indít tiszteletre:
Ígéret, törvény és a szeretet.

2. Adjátok a szent Bibliát kezembe!
A fáradt vándort ez enyhíti meg.
Gyógyító ír ez bármilyen sebekre,
Ez szüntet kint, ez gyógyít beteget.

Refrén:

A Bibliának hadd ragyogjon fénye...

3. Adjátok a szent Bibliát kezembe!
Abban találom Jézus életét;
Ki értem adta önmagát keresztre,
S aki legyőzte lelkem ellenét.

Refrén:

A Bibliának hadd ragyogjon fénye...

4. Adjátok a szent Bibliát kezembe,
Mely megmutatja a legjobb Atyát,
Ki engem bűnöst méltat kegyelemre,
S ki értem adta egyszülött Fiát!

Refrén:

A Bibliának hadd ragyogjon fénye...

5. Adjátok a szent Bibliát kezembe,
Hadd szívjam annak balzsamdús szavát;
Ó hadd fakasszon ez örömkönnyeke

S hálára az én Istenem iránt!

Refrén:

A Bibliának hadd ragyogjon fénye,
A szűk kapun át minket ez vezet;
Az Úr iránt ez indít tiszteletre:
Ígéret, törvény és a szeretet.

Pecznyík Pál:

A BIBLIA: ÚTITÁRSUNK

A Biblia: kulcs a mennybe,
hit kezével megnyitod,
beléphetsz a menny kapuján,
s megláthatod Jézusod!

A Biblia: kincses bánya,
drága kincseket takar,
üdvösséged is benne van,
keresd, rá lelsz majd hamar.

A Biblia: hegyes, völgyes,
de van benne víz, kenyér,
az táplálja föld vándorát,
amíg oázisba ér.

A Biblia: útítársunk,
míg vonulunk földön át,
Atyánk adta kísérről,
míg elérjük szebb hazánk.

A Biblia: virágos kert,
gondozója: Jézusunk,
szeret, ápol, gondoz minket,
drága rózsái vagyunk.

A Biblia üzenete,
áldott napi kenyérünk,
Atyánk azzal táplál minket,
míg hozzá megérkezünk.

Atyánk ha haza hív minket,
a Bibliánk itt marad,
kísérőre nem lesz szükség,
új földön új ég alatt.

=====

Válasz:Keresztyén versek, énekek

írta: Mi-Sa - 2009-08-18 18:43

FÖLDRE HULLÓ ÉGI MANNA

(Baptista énekeskönyv.: 149. ének)

1. Földre hulló égi manna, Isten küldte táplálék,
Megújítod napról napra, küzdő néped erejét,
Szívünk tárjuk most eléd, mint hús harmat, hullj le arra;
Te vagy éltünk mindene, JÉZUS, ÉLET KENYERE!
2. Néped hajdan mannát evett, hosszú vándorútján át;
Tőled nyert ott forrásvizet, míg elérte Kánaánt.
Mi is hittel nézünk rád, nyisd meg számunkra a mennyet;
Kérünk, szállj e földre le, JÉZUS, ÉLET KENYERE!
3. Hosszú még az út, a pálya, melyen néped halad itt;
S a halál zord pusztasága, számos hőst megtántorít.
De él bennünk az a hit, hogy Te léssz erőnk forrása,
Jöjj, és szívünk töltsd tele, JÉZUS, ÉLET KENYERE!

AZ ÉN MIATYÁNKOM

(Ismeretlen szerző)

Mikor a szíved már csordultig tele,
Mikor nem csönget rád, soha senki se,
Mikor sötét felhő borul életedre,
Mikor kiket szeretsz, nem jutsz eszükbe.
Ó, 'Lélek', ne csüggedj! Ne pusztulj bele!
Nézz fel a magasba, -reményteljesen,
S fohászkodj: Miatyánk, Ki vagy a mennyekben!

Mikor a magányod ijesztően rádszakad,
Mikor kérdésedre választ a csend nem ad,
Mikor körülvesz a durva szók özöne,
Átkozódik a 'Rossz',- erre van Istene!
Ó, 'Lélek', ne csüggedj! Ne roppanj bele!
Nézz fel a magasba, -és hittel rebegd,
Uram! Szenteltessék meg a Te neved!

Mikor mindenfelől forrong a 'nagyvilág',
Mikor elnyomásban szenved az igazság,
Mikor szabadul a Pokol a Földre,
Népek homlokára Káin bélyege van sűtve,
Ó, 'Lélek',ne csüggedj! Ne törjél bele!
Nézz fel a magasba, -hol örök fény ragyog,
S kérd: Uram! Jöjjön el a Te országod!

Mikor belédsajdul a rideg valóság,

Mikor életednek nem látod a hasznát,
Mikor magad kínlódsz, láztól meggyötörve,
Hisz bajban nincs barát, ki veled törődne...!
Ó, 'Lélek', ne csüggedj! ne keseredj bele!
Nézz fel a magasba, -Hajtsd meg homlokod,
S mond: Uram, legyen meg a Te akaratod!

Mikor a 'kisember' fillérekben számol,
Mikor a drágaság az idegekben táncol,
Mikor a 'gazdagság' milliót költ, hogy éljen,
S millió szegény a 'nincstől' hal éhen,
Ó, 'Lélek', ne csüggedj! Ne roskadj bele!
Nézz fel a magasba, -tedd össze két kezedet,
S kérd: Uram! -Add meg a napi kenyerünket!

Mikor életedbe lassan belefáradsz,
Mikor hited gyöngül,- sőt - ellen támadsz,
Mikor, hogy imádkozz, nincs kedved, sem erőd,
Minden lázad benned, hogy - tagadd meg 'Őt'!...
Ó, 'Lélek', ne csüggedj! Ne egyezz bele!
Nézz fel a magasba, s hívd Istenedet!
Uram!- Segíts! -S bocsásd meg vétkeimet!

Mikor hittél abban, hogy téged megbecsülnek,
Munkád elismerik, lakást is szereznek,
Mikor verítékig hajszoztad magad,
Később rádöbbentél, hogy csak kihasználtak,...!
Ó, 'Lélek', ne csüggedj! Ne ess kétségbe!
Nézz fel a magasba, sírd el Teremtődnek:
Uram!- Megbocsátok az ellenem vétőknek...

Mikor a 'nagyhatalmak', a békét tárgyalják,
Mikor a BÉKE sehol!- Csak egymást gyilkolják!...
Mikor a népeket a vesztükbe hajtják,
S kérde: Miért tűröd ezt?
Istenem MIATYÁNK!
Ó, 'Lélek', ne csüggedj! Ne pusztulj bele!
Nézz fel a magasba,- s könyörögve szólj!
Lelkünket kikérte a 'Rossz', támad, tombol!
Uram! Ments meg a kísértéstől!
Ments meg a gonosztól!!!

ÁMEN

UTÓHANG

S akkor szólt a Mester, keményen szelíden,
Távozz Sátán, SZÚNJ vihar! Béke, csend legyen!
Miért féltek ti, kicsinyhitűek?...
Bízzatok! Hiszen én megígértem nektek,
Pokoli hatalmak rajtatok erőt nem vesznek!...
Hűséges kis nyájam, én pásztorod vagyok,

S a végső időig, - veletek maradok!!!

ÁMEN

=====

Válasz:Keresztyén versek, énekek

írta: Mi-Sa - 2009-08-26 19:11

BÉKÉT, ÉDES BÉKÉT

(Baptista énekeskönyv: 373. ének)

1. Békét, édes békét lelkem hol talál?

Üdvös égi célját tisztán látja már?

Megváltást nyerhetsz az Úr Jézusnál,

Enyhet ad néked és békével vár!

2. Fájó sebre gyógyírt, ó, ki nyújt nekem?

Rémes éjszakában lesz-e védelem?

Gyógyulást nyerhetsz az Úr Jézusnál,

Ő vezet téged és karjába zár!

3. Tiszta életforrás nékem hol fakad?

Pusztta tájon jaj, ki oltja szomjamat?

Bóven van áldás az Úr Jézusnál,

Bátran jöjj hozzá, ő sok jóval vár!

4. Mondd, a boldog élet útja merre van?

Hogy jut végre célba az, ki hontalan?

Otthonra lelhetsz az Úr Jézusnál,

Jutalmat készít és a mennyben vár!

A BÉKE SZERETNÉK LENNI

Szerző: ifj. Bartha Sándor

A béke szeretnék lenni.

A nagybetűs béke, ami szíveket jár át,

hegyeket mozgat, életeket ment.

A béke szeretnék lenni.

Létjogosult, igazi béke,

nem áltatás, nem ékesszólás,

csak béke... és nyugalom.

Nyugalom, mely éltet,

értelmet ad és továbbvezet.

Nyugalom, mely a szívembe dorombol,

lelkembe költözik és ott honol.

Nyugalom, mellyel vígan járhatok,

nem aggódhatok, nem sírángozhatok,

nem zúgolódhatok, csak... nyugodhatok...
örülhetek... köszönhetek... hálás lehetek...
és nem félhetek.
Csak így élhetek, csak így szerethetek,
csak így lehet hitem, reményem, életem.
Csak így járhatok Teveled, Istenem.
Csak így kereshetem a fényt, mely utat világít,
mely Hozzád irányít, és Téged mutat.
Ó, mutasd az utat, mutasd
és nyújtsd a karodat, a jobbodat,
erős, hatalmas, átszegzett karodat,
hadd fogózzam belé, hadd kapaszkodjam belé
és el ne engedjelek, meg ne tagadjalak,
el ne hagyjalak soha-soha-soha.
Mert Te, csak Te vagy egyedül Istenem,
aki békét adsz, akinél nyugalmamat megtalálhatom.
És én ezt a békét akarom.

Válasz:Keresztyén versek, énekek

írta: Mi-Sa - 2009-09-04 19:50

BOLDOG ÉNEK HANGJA CSENDÜL (Baptista Énekeskönyv: 396. ének)

1. Boldog ének hangja csendül
Krisztus népe ünnepén.
Élő hitben összeforva
Áldjuk Istent szent hegyén.
Ő, mint pásztor karján hordoz
Bajban, vészben szüntelen.
Ujjong lelkünk, égig szárnyal
Hódolattal teljesen.

2. Térdre hullva oltárt gyújtunk
Jézusunk, az Úr előtt,
Mert szent vére rólunk minden
Bűnt és vétket eltörölt.
Hótisztára mosta szívünk,
És elküldte Szentlelkét.
Meváltónknak hálát mondunk,
Bátran valljuk nagy nevét.

3. Ezredévek jönnek-mennek,
Minden múlik, porba hull,
Ám őrajta sziklán állunk,
Bizton tart és véd az Úr!
Benne bízva napról napra,
Tesszük munkánk szorgosan.

Tudjuk jól, hogy pályánk végén
Célba érünk boldogan!

VALAHOL KI VAN JELÖLVE A HELYED...

Bódás János verse

Azért van síró, hogy vigasztald,
Az éhező, hogy teríts neki asztalt.
Azért van seb, hogy bekösse kezéd,
Vak, elhagyott azért van, hogy vezesd.

Azért van annyi árva, üldözött,
Hogy oltalmat nyerjen karjaid között.
Azért roskadnak mások lábai,
Hogy terhüket te segíts hordani.

Az irgalmat kínok fakasztják.
Mélység felett van csak magasság.
Hogyha más gyötrődik, szenved - azért van,
Hogy te befogadd szívedbe boldogan.

Megmutattad néha legalább,
Hogy lelked által enyhült, szépült a világ?
Vagy tán kezedtől támadt foltra folt
Ott is, ahol eddig minden tiszta volt?

Mi vagy?
Vigasztnak, írnak szántak,
Menedéknek, oszlopnak, szárnynak.
Valahol rég, siess.. keresd,
Ki van jelölve a helyed.

Csak ott leszel az, aminek Isten szánt,
Másként céltalan lesz az életed,
S a sors ekéje bármily mélyen szánt,
Mag leszel, mely kőre esett.

Elkallódott levél leszel,
Mely a címzetthez nem jut el.
Gyógyszer, mely kárba veszett,
Mit sohasem kap meg a beteg.

Rúd leszel, de zászlótlan,
Kalász leszel, de magtalan.
Cserép, melyben nem virít virág,
S nem veszi hasznát
Sem az ég, sem a világ.

=====

Válasz:Keresztyén versek, énekek

írta: Mi-Sa - 2009-09-11 19:35

AZ ÁLDOTT ORVOS

(Baptista énekeskönyv: 127. ének)

1. Az áldott orvos jön hozzánk,
A drága Főpap: Jézus.
Igéje balzsamként hull ránk,
Üdvünk, reményünk: Jézus.

Halld, mint zeng az égi kar,
Lágyan csengő hangokkal!
Szívemben is zeng e dal:
JÉZUS, JÉZUS, JÉZUS!

2. Ki minden vétket megbocsát,
S bűnünk eltörli: Jézus.
Megnyitja mennynek ajtaját,
S vezérel minket Jézus!

Halld, mint zeng az égi kar,
Lágyan csengő hangokkal!
Szívemben is zeng e dal:
JÉZUS, JÉZUS, JÉZUS!

3. Megölt Bárány, ó, dics neked,
Üdvünk szerzője, Jézus!
Te győztél minden bűn felett,
Ó, hála Néked, Jézus!

Halld, mint zeng az égi kar,
Lágyan csengő hangokkal!
Szívemben is zeng e dal:
JÉZUS, JÉZUS, JÉZUS!

ÁLDOTT ORVOS!

Szerző: Peczníék Pál

Bűnösök Orvosa, Jézusunk szertejár,
boldog: ki sebére, gyógyulást Tőle vár.
Szent szíve elszorul, tengernyi kín láttán,
mely feltör a kintől, meggyötörtek száján.
Itt van, -bár nem látjuk- csak hívásunkra vár,
a benne hívőknek porsátorában jár.
Sebet kötöz, könnyet töröl áldott keze,
gyógyul a seb s apad, a könnyek tengere.
Ahol Jézus gyógyít, meggyógyul a beteg,
még az is, ki felett, halál-angyal lebeg.
Bűnsebre vére hull, gyógyító ír gyanánt,

hogy élhess, Ő szenvedt, éretted kínhalt!

Testvér, ha a szíved, fájdalomtól reszket,
hidd el, kit Ő gyógyít, soha el nem veszhet!
Engedd letörölni, arcodról könnyeid,
engedd bekötözni, bűn marta sebeid.
Bízzad Szent kezére, hittel az életed,
s elmúlik a bűn – láz, mely sokszor égetett.
Amit földi orvos, soha el nem érne,
meggyógyít, Jézusnak cseppnyi drága vére!

=====

Válasz:Keresztyén versek, énekek

írta: Mi-Sa - 2009-09-18 16:42

EMLÉKEZZ VISSZA AZ ÚTRA

(Baptista énekeskönyv: 296. ének)

1. Emlékezz vissza az útra,
és Megtartódat áldd!
Bármilyen sok volt a próba,
Az mind javadra vált.
Kószikla hús vizet ontott,
S a völgyben manna várt.
Bárhogy is tombolt az orkán,
Ő hű karjába zárt.

2. Szóljon az ének az Úrról,
Mert gazdag kézzel áld!
Zengjen a hangod a múlttól,
Ő mindig véled járt.
Bár vadul támad a Sátán,
De rajtad már nem győz.
Támogat, őriz a Krisztus,
A győztes égi Hős.

3. Úgy szeret, úgy nevel téged,
Mint atya gyermekét.
Gondosan ápol és gyógyít,
És szent kegyelme véd.
Hűséged jó kötelékét,
Ne tépje semmi szét!
Szolgáld őt hűen a sírig,
És áldjad nagy kegyét!

KRISZTUSI SZABADSÁG

Szerző: Mátis Kelemen

Szabadságot kaptam, hogy éljek,
Alkossak, higgyek és reméljek,
Hogy megválasszam társam, munkahelyem,
Barátom, partnerem, lakóhelyem.

Sok mindenre kaptam szabadságot.
Járhatom vidáman e széles nagyvilágot,
Tehetem azt, mit szívem jónak lát,
Fizetve ennek mindenhol az árát.

De egyszer Valaki engem kiválasztott,
Hogy kiváltságot adjon, s egy olyan országot
Ahol nem lesz betegség, halál, mulandóság,
Bűn, háború és semmilyen visszásság.

Ő Krisztus volt, és cserébe elkérte
Vétkes szívemet, hogy aztán betöltse
Tisztasággal, fénnel, minden égi jóval,
Örömmel, élettél, őszinte hálával.

Neki adtam hát, készséggel mindenem,
S így igazi szabadság tárult fel nekem.
Sátán munkája végleg megtört bennem,
Éveim már nem kell átok alatt éljem.

Jézusban mindaz bőven megnyerhető,
Ami a bűn miatt, ma el sem érhető.
Ezért fogadtam el drága ajándékát,
S élvezem boldogan Istennek áldását!

Válasz:Keresztyén versek, énekek

írta: Mi-Sa - 2009-09-25 20:12

MONDJ, SZÍVEM, DALT
(Baptista énekeskönyv: 151. ének)

1. Mondj, szívem, dalt és magasztald
Jézus Krisztus szent nevét!
Hálatelten, büntől menten
Dicsőítsed nagy kegyét!

Kell csodálnod, hogyha látod
Irgalmát, mely végtelen!
Szívem zengjen s minden bennem
Hálaérzést szüntelen!

2. Kérd, hogy vére és igéje
Tisztogassa lelkedet,

Minden bűntől, átkos szennytől
Óvja s védje szívedet!

Higgyed végre, hogy a szíve
Minden bűnöst elfogad,
Bűnbánóknak, jobbulóknak
Bő kegyelmet osztogat!

3. Zengj, szívem, dalt, és magasztald
Jézus Krisztus szent nevét,
Mert ő rólad bűnbéklyódat
Diadallal törte szét!

Nagy Megmentő, Üdvözítő,
Benne éltünk rejtve van.
Higgyünk benne hálát zengve,
Üdvöt ad ő biztosan!

A LELKI VAKSÁG

Szerző: ifj. Bartha Sándor

Kereslek Istenem,
Teremtőm, Fenntartóm,
Kegyelmes Egyetlenem.
Kereslek és megtalálni vágylak,
a bűnhomályban, a tékozló vágyban,
erőtlenségemben,
bűneimben...

Fertőrontotta valómban
mégis égni vágyok.
Átoksulytottá céltalanságomban
meg akarok érkezni valahová,
ahol Te vársz rám.
Kéjhajszoló futásomban
mindig megérkezek,
de továbbállok,
mert rá kell jönnöm,
hogy elérhetetlen a délibáb,
amit észveszejtve üldözök.

És megyek-megyek.
Völgyek, hegyek,
sivatagok, tengerek.
És én még mindig megyek,
mert azt hiszem, hogy messze vagy.
Mert úgy érzem,
hogy sokat kell utaznom,
hogy Hozzád érjek
és a távolság segít majd arra,
hogy megtérjek.

Pedig Te itt vagy...
Itt, nagyon-nagyon közel...
A gondolataimban,
a titkaimban, a kis szobámban,
és ott a Bibliámban is.
Ha jobban megnézném,
felfedezhetnék az életemben,
a hétköznapiakban, az ünnepeimben.
Örömben, búbán, mindenütt,
hisz Te vagy mindenben minden.

Valóban ott vagy...
Valóban itt vagy...
Ó, Istenem!
Kérlek, nyisd meg a szemem!

=====

Válasz:Keresztyén versek, énekek

írta: Mi-Sa - 2009-10-03 14:27

ENGEDD MOST ORCÁD SZEMLÉLNÜNK (Baptista énekeskönyv: 394. ének)

1. Engedd most orcád szemlélnünk,
Uram, s adj kegyelmet nekünk!
Add, hogy szívünk e szent napon
A világtól ment maradjon!
Lelkünk hogy hozzád emeljük,
Erőd buzgón esdekelyük;
Hogy a hívő gyülekezet,
Atyánk, egyesülne veled.

2. Bár ma lelkünk ment lehetne
Földi gondtól, s ünnepelne!
Minden érzésünk szent lenne,
Mint az Úr napjának csendje!
Bár meglátnók dicsőséged,
Hitszemünkkel égi fényed,
Melyet egykor ránk árasztasz,
Örök szabbattal megáldasz!

3. Szívünk, lelkünk öltöztess fel
Ártatlanság köntösével,
Hogy az ítéletnek napján
Szégyenben ne égjen orcánk!
Méltass minket kegyelmedre,
Vigy fel égi seregedbe,
Hol már jajszó nem hallatszik,
Csak üdv-hozsanna visszhangzik!

ISTEN OLTÓ-KÉSE

Szerző: Tóth Árpád

Pénzt, egészséget és sikert
Másoknak, Uram, többet adtál,
Nem kezdek érte mégse pert,
És nem mondom, hogy adósom maradtál.

Nem én vagyok az első mostohád;
Bordáim közt próbáid éles kését
Megáldom, s mosolygom az ostobák
Dühödt jaját és hiú mellverését.

Tudom és érzem, hogy szeretsz:
Próbáid áldott oltó-kése bennem
Téged szolgál, mert míg szívembe metsz,
Új szépséget teremni sebez engem.

Összeszorítom ajkam, ha nehéz
A kín, mert tudom, tied az én harcom,
És győztes távolokba néz
Könnyekkel szépült, orcád-fényű arcom.

Válasz:Keresztyén versek, énekek

írta: Mi-Sa - 2009-10-11 17:18

Ó, HOGY SZERESSELEK

(Baptista énekeskönyv: 369. ének)

1. Ó, hogy szeresselek
Hűn s igazán,
Mindjobban tégedet?
Halld meg imám!
Meváltóm, tégedet,
Meváltóm, tégedet
Mind jobban, hõn
Szeresselek!

2. Kerestem másfelé
Az üdvömet,
De szívem nem lelé
Azt, csak benned.
Segíts, hogy tégedet,
Segíts, hogy tégedet
Mind jobban hõn
Szeresselek!

3. Habár gond, fájdalom

nyom untalan,
Mégis mindenkoron
Ez lesz szavam:
Hogy Jézus, tégedet,
Hogy Jézus, tégedet
Mind jobban hõn
Szeresselek!

A SZERETET

Szerzõ: õzv. Bathó Mihályné

A szeretet nagy gazdagság,
Boldogságot nyújtó jóság.
Istentõl, ha megkaptad,
Mindig továbbadhatsz.

Gazdagabb vagy bárkinél,
Ha a szeretet benned él.
Ne engedj a haragnak,
Virágot teremj a holnapnak!

Szép szavakkal add is át,
Ez boldogítja élted otthonát.
Bárhol vagy, bármerre jársz,
Te mindig adj - és mindig találsz!

Isten gondoskodik arról, akit szeret,
Ha imádkozol, szívedbõl árad a szeretet.
Áldja meg az Úr azt, aki szeretve segít,
Tegye boldoggá élte napjait!

Tudom, érzed a szeretet örömét,
A békesség virága legyen mindig a tiéd!

=====

Válasz:Keresztyén versek, énekek

írta: Mi-Sa - 2009-10-18 19:05

FÁRADTAN, BŰNBE ESVE

(Baptista énekeskönyv: 178. ének)

1. Fáradtan, bűnbe esve
Jártam az életet,
De megtalált a Pásztor,
S nyájához vezetett,
Jól látták ezt az angyalok,
Nevét dicsérve zengnek ott.

Kéz, amely kerestél,
Szív, amely szeretted,
Vér, mely eltörölted bűnömet,
Mindörökre áldva legyetek!

2. Mikor borral, olajjal
Kimosta sok sebem,
Fülembe azt suttogta:
„Enyém vagy, gyermekem!”
Én nem hallottam szebb zenét,
Melytől szívem örökre kélt.

Kéz, amely kerestél,
Szív, amely szeretted,
Vér, mely eltörölted bűnömet,
Mindörökre áldva legyetek!

3. Kezén, lábán mutatta
Sok, vérző sebhelyét,
Kemény, szűrő tövissel
Körített szent fejét.
Úgy megragadta lelkemet,
Hogy értem annyit szenvedett!

Kéz, amely kerestél,
Szív, amely szeretted,
Vér, mely eltörölted bűnömet,
Mindörökre áldva legyetek!

4. Azóta véle járok,
A szívem néki él,
Csodás lényét megértem
Szentlelke fényénél.
A földi lét nem lesz elég
Zengnem az ő dicséretét.

Kéz, amely kerestél,
Szív, amely szeretted,
Vér, mely eltörölted bűnömet,
Mindörökre áldva legyetek!

A NAGY TITOK

Szerző: Páskulyné Kovács Erzsébet

Elég! Mondtam Illéssel összerogyva
És ültem fájón, csendesen zokogva.
Elég Uram! Elfáradtam már,
S ha visszanézek sok, elvesztett csatán.

Miért volt a harc, a küzdelem?
Most leteszem elbukott életem.

Vedd el Uram és tedd, amit akarsz!
Látod, nem arattam fényes diadalt.

Pedig mennyi álom, remény
Lelkesített az út kezdetén.
Hittem, hogy az út végén mint győztes,
Emelt fővel állok meg előtted.

S most megkopott hitem rongyaiba bújva
Remegve mondom utolsó imám,
Százszorosán érezve minden kint,
Sír bennem minden, minden ami fáj.

Mondtam, mondtam még sokáig
és én nem is tudom,
Szívem keserű forrásából,
Mily szavak buggyantak ajkamon.

S mint idétlen, ki elvesztett mindent,
Amiért már százszor fizetett,
Üres kezeim az ég felé tártam.
Isten! Én vagyok elveszett gyermeked!

Most nincs előttem út tovább,
Fáradt fejem a porba hajtom:
Te akartad, hogy higgyek Benned,
Mégis elveszett, elbukott a harcom.

És ott az útszéli homokban
Mint elszálló, könnyű fuvalom,
Valószerűtlen neszt hallottam, és
Csitult a kín, enyhült a fájdalom.

Az időtlen időből hullt reám
Az éltet adó, megújult remény,
tartalmat kapott újra az élet,
Szépséget, mint az út kezdetén.

Percről-percre új erőt kaptam,
Míg vonult előttem az emlékezet:
Isten lelke megpihent rajtam,
Mint a hórebi sziklák szirjei felett.

Mit csinálsz itt? – Kérdezte tőlem is.
Mit csinálsz itt? Lelked miért zokog?
Hát nem ismertél meg a Karmelen?
Félelemre lehet-e okod?

Tovább küldött úgy, mint ahogy Illést,
És feltárult előttem a nagy titok:
- A Karmel hegyi győzelem nagy hőse
Nem Illés volt, és nem is én vagyok.

Válasz:Keresztyén versek, énekek

írta: Mi-Sa - 2009-10-30 16:56

ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK

(Baptista énekeskönyv: 401. ének)

1. Erős vár a mi Istenünk
Jó fegyverünk és pajzsunk.
Ha ő velünk, ki ellenünk?
Az Úr a mi oltalmunk.
Az ő ellenség
Most is üldöz még,
Nagy a serege,
Csalárdság fegyvere
Nincs ilyen több a földön.

2. Erőnk magában mit sem ér,
Mi csakhamar elesnénk;
De küzd értünk a hős vezér,
Kit Isten rendelt mellénk.
Kérdezed: Ki az?
Jézus Krisztus az,
Isten szent Fia,
Az ég és föld Ura,
Ő a mi diadalmunk.

3. E világ minden ördöge
Ha elnyelni akarna,
Minket meg nem rémítene,
Mirajtunk nincs hatalma.
E világ ura
Gyúljon bosszúra:
Nincs ereje már,
Reá ítélet vár:
Az Ige porba dönti.

4. Az Ige kőszálként megáll,
Megszégyenül, ki bántja;
Velünk az Úr, táborba száll,
Szentlelkét ránk bocsátja.
Kincset, életet,
Hitvest, gyermeket
Mind elvehetik,
Mit ér ez őnekik?
Miénk a menny örökre!

ADY ENDRE: A REFORMÁCIÓ

Ködös, borongó ős napján, ma ünnepet ült az Istent kereső szabad emberi lélek.

Ködös ez az ős. Mintha ránk nehezedett volna négyszáz esztendőnek minden borongása. Sötétlik, fellegzik. Az égen szomorú ború. Nehéz, kísérteti a levegő. Azt mondják, hogy az emberi lelket megkísértik ismét alvilági árnyak. Sokan a gályarabok énekét is hallják. Arbues is szitkozódik valahol mélyen - így beszélük... Én látom a ködöt, s gyenge szemmel is átszegezem. Hallani azonban még mindig csak a diadalmas himnuszt hallom. „Erős várunk nekünk az Isten!...”

És hallok azért, mert én újra bízom az emberi lélek rendeltetésében. Mert engem szívóssá, erőssé tett ez a köd.

Mondani fogják, hogy a vallás fanatikusa vagyok. Pedig engem csak véletlenül környékeztek világosult lelkek. Én a reformációban nem új vallások összeütését, hanem az emberi lélek diadalát látom!

Hogy ez az ünnep csendes, kicsi volt, annak a terjedő köd az oka. Így van, így van. De hogy ezt az ünnepet mégis megülték, ez a világosság ködbe-boríthatatlan dicsősége. Így van, így van!... És így fog lenni örökké! ...

Ködös, borongós ős napján, ma, nem egy vallás hívei ünnepeltek. A mai ünnep mindannyiunké volt, kiket rettenteni akarnak a ködben gomolygó árnyak...

Nem félünk, mert az emberi lélek, az ember, lenyűgözhetetlen, és énekeljük:
ERŐS VÁRUNK NÉKÜNK AZ ISTEN!...

(Szabadság 1900. november 1.)

Válasz:Keresztyén versek, énekek

írta: Mi-Sa - 2009-11-10 19:05

VÉGIG MEGÁLLD A NAGY TUSÁT (Baptista énekeskönyv: 380. ének)

1. Végig megálld a nagy tusát!
Erőt Urad, a Krisztus ad.
Nyerd el, mit félre tett neked,
A koronát, az életet!

2. A célra fuss, hogy mennybe juss,
Ott vár reád az égi juss!
Az út oda bizton vezérl,
Krisztus az út, Krisztus a cél.

3. Ne csüggedj el, Ő felemel,
Új erőt ad, csak bíznod kell!
Ha gondodat mind ráveted,
Segíti vinni terhedet.

4. Bízzál, ne félj, a Krisztus él!

Ő hűn szeret és megsegél:
Csak higgy, és ő lesz Mestered,
Urad s mindenben mindened!

CSAK A CÉLRA NÉZZ !

Szerző: Pecznyik Pál

Versenypályán
futó ember
csak a célra nézz,
mérhetetlen
öröm vár rád,
ha majd célba érsz !

Bár a Sátán
sok akadályt
gördít majd eléd,
de Jézus szól:
veled megyek,
hogyan a célt elérd!

Hű Megváltóm,
Ha így biztatsz,
Boldogan futok,
Tudom Veled :
Tűzön, vízen,
Célhoz juthatok!

Futásomhoz
Nap, nap után,
Te adj új erőt,
Célhoz érve
Leboruljak
Szent Atyám előtt !

Mily öröm lesz
Meglátnom majd
Lelkem fényhonát,
S abban eddig
Még nem látott,
Szébbnél szebb csodát!

=====

Válasz:Keresztyén versek, énekek

írta: Mi-Sa - 2009-11-20 19:46

CSEND HONOL A FÖLDÖN
(Baptista énekeskönyv: 543. ének)

1. Csend honol a földön, égben;
Örök trónján ül az Úr!
Ám de ének kél a mennyben
Mikor hozzánk elindul.

Poklok réme mélybe hull már;
Értünk Isten földre száll.

2. Eljön az Úr, esdve várjuk,
Hozza drága kegyelmét.
Teljesíti ősi vágyunk:
A világnak ad békét.

Dicső nevét zengi föld, ég.
Áldja Őt a mindenség!

3. Őt hirdeti Kérub ajka,
Szárnyas Szeráf díszben áll.
Dicső fényben Isten trónja,
Angyalsereg hangja száll:

"Szent az Isten, Halleluja!
Jön az Úr Halleluja!"

CSEND

Szerző: ifj. Bartha Sándor

A sötét, a mélység eloltja lámpását
s bevonja, öleli fekete vén társát,
a Földet.
Ülök fent az ormon s mellém telepedik
a csend, amely csak amúgy sötétlik
az éjben.

Madárdalolás, erdősusogás,
lélekmelegítő patakcsobogás
már nincsen.
Nincs pásztorsíp magasztos zenéje,
nincs kolompok érces csengetése.
Minden, minden elhal, lassan visszavonul,
s lelkemre magányos, sötét bánat szorul,
félek.

Félek a másnap sötétlő titkától,
félek a jövő bizonytalanságától,
félek...
Félek a naptól, a virágos réttől,
irtózom az üde levegőtől,
égtől, kéktől, zöldtől, avartól,
s a friss, reggeli harmattól.

Miért?

Miért e sok kétely,
irtózat, s bűnös mótely?

Mi ez?

Hol van a mindenségnek Atyja,
aki most engem megnyugtata,
kérdem.

És ekkor az égen, mely sűrű és sötét
megjelenik egy sebhelyes, fényes kéz
és ír.

Írja az ígét, az igazat, a valót
és szólít, hogy imádjam a mindenhatót.

És hív:

ember, kit nyom a bűnnek terhe,
ki a világi fáradtsággal telve
élsz,
állj meg bűnnel telt utadon.
Jöjj hozzám, nálam van nyugalom.

Félsz?

Ne félj! Én mindig elkísérlek,
csöndes nyugalmammal átölellek téged
csak jöjj!
Jöjj hozzám, gyermekem,
bűneidet én mind elveszem.

Kiáltsd: Ó, Uram, Teremtőm, Istenem,
a Te kezébe teszem életem,
hoggy megváltsd.

Az ormon most még sűrűbb a csend.
Csend van kint és csend van már bent
a lélekben, az életben, a tájban,
a sűrű, fekete éjszakában.

Válasz:Keresztyén versek, énekek

írta: Mi-Sa - 2009-11-28 18:14

JÖJJ, REMÉNYÜNK

(Baptista énekeskönyv: 57. ének)

1. Jöjj, reményünk, üdvünk, Jézus!
Kérünk, hozz megújulást!
Sír a lelkünk, a bűn mardos,
Tőled várunk gyógyulást.

2. Híveidnek erőssége,
Mentsd meg árva életünk!
A bűn éjét váltsd napfényre,
Üdvöt, békét hozz nekünk!

3. Üdvözítőnk, várunk téged,
Égi gyermek, nagy Király!
Íme, szívünk hódol néked,
Sóvárogva reád vár.

4. Bőven áraszd ránk kegyelmed,
Töltsd be szívünk örömmel!
Tedd áldássá hívő néped,
Országlásod jöjjön el!

ELJÖN

Szerző: ismeretlen

Advent. Szelíd zengésű üzenet
Eljön.

Eljön;
beteg - a gyógyulásod,
rab - a szabadulásod,
halott - az életed.

szomorú - most jön az öröm,
erőtlen - most jön az erő,
éjben járó, hajnalra váró
fölkell a fény neked.

Zendül az ág, zendül a föld,
Isten üzen... Eljön. Eljön.
Advent, Advent.

Advent.
Dörög rendíthetetlen kemény
királyi üzenetben.
Eljön. Eljön.

Ha elkerülsz a mosolyban,
eléd kerül, mint könny, sikoltás.
Ha bölcsőben meg nem látod,
utadat állja, mint koporsó,
eljön az Első és Utolsó.

Ha mint templom szelíd harangja
nem talált szíveden a hangja,
figyelmeztetések tűzében hallod
majd meg e hangot.
És rombadőlhet minden oltár,

elnémulhat zsolozsma, zsoltár,
háza küszöbén fog megállni,
vagy az éj titkos csendjében fogod
közelgő lépteit meghallani.

Eljön. Eljön.
Ki nem kerülheted,
ha kikerülsz, mint kegyelmet,
úgy kell bevárnod, mint ítéletet.

Hallod? Hallod?
Mozdul az ég!
Mozdul a föld!
Isten üzen?
Eljön. Eljön.
Advent. Advent.

Keresztyén versek, énekek

írta: Mi-Sa - 2009-12-05 17:38

A 2009.12.08.-2010.05.09. közötti bejegyzések visszamenően megtekinthetők a "köszönet"
bejegyzésben megjelölt elérhetőségeken!

JER, TÁRJUNK AJTÓT (Baptista énekeskönyv: 58. ének)

1. Jer, tárjunk ajtót még ma mind,
A nagy Király van íme, itt,
Kit Úrnak vall a föld s az ég,
De mint Megváltó jó közénk.
Ő áraszt békét, életet,
Jer, mondjunk néki éneket!
Ó, várlak boldogan,
Térj hozzám, én Uram!

2. Ó, boldog ország, boldog nép,
Ahol e Felség trónra lép,
És boldog hajlék, boldog szív,
Mely őelőtte már kinyílt!
Az éjből hajnal támad ott,
S az élet fénye fölragyog,
És száll az énekszó
Feléd, Vigasztaló.

3. Ó, jöjj, megváltó Jézusom,
A szívem néked megnyitom!

Tevéled tér be gazdagon
Az élet és az irgalom.
Szentlelked által járj velünk,
Míg hozzád mennybe érkezünk,
S ott mondunk majd neked
Dicsérő éneket!

ADVENTI GYERTYA

Szerző: Lukátsi Vilma

Kétezer éves adventi gyertya,
dísz az ünnepi asztal közepén.
A hit szikrája lobbantja lángra,
és szívtől szívig terjed a fény.

Kétezer éves adventi gyertya,
történelem és prófécia.
Mennyei honát otthagytá értünk,
és emberré lett az Isten Fia!

Kétezer éves karácsony estén
Betlehemben Krisztus született!
Őt várjuk vissza, mert megígérte,
ez most az ADVENT, hívó emberek!

Kétezer éve nézünk az égre,
gyertyánk kialszik, majd újra lángra gyúl.
A hit szikrája lobbantja lángra,
szívünk dobogja: Visszajön az Úr!

BÉKÉS ADVENTI VÁRAKOZÁST!

Keresztyén versek, énekek

írta: Mi-Sa - 2010-05-12 14:13

JÖJJETEK MIND

(Baptista énekeskönyv: 121. ének)

1. Jöjjetek mind, ti, buzgó keresztyének,
Szemléljük őt, Krisztust, a nagy Királyt!
Ő égbe száll, hangzik már boldog ének,
Ujjongva zengi nagy diadalát.

2. Mennyekekbe ér a fényes felhő szárnyán,
Szent sereg és angyalkar várja őt.
Megtörve már halál, verve a Sátán!
- Győzött az Úr! - A menny áldja a Hőst.

3. Országa vár, hol helyet készít nekünk,
Édeni hon, hova ő befogad.
Végtelen nagy kegye árjában élünk,
Mert Lelke áld, és üdvösséget ad.

4. Egy napon ő, ki trónol fönt az égben,
Ítélni jön élő és holtakat.
Győzelme teljes a nagy mindenségben.
Feltámadunk, ránk örök nap virrad.

A MENNYBE MENT JÉZUSHOZ

Szerző: Bódás János

Uram, ha most onnan lenézel,
lásd: a lét most sincs tele mézzel,
hogy rengeteg bűn, kapzsiság van
e szüléstől nyögő világban.
Még nem mérték az igaz ember,
az az "igaz," kinél a fegyver,
az akar "jót," aki hatalmas,
a szegény, gyenge neve: hallgass!
... BÉKE?!... Öt kontinens rivallja
s a kapzsi ember meg se hallja,
sőt, a nevedben ölni készül,
s Te is, nem úr vagy már, de vádlott:
-- így váltottad meg a világot?

Engem nem tántorít el Tőled,
ha nem mindig látom erődet,
de száz ok, érv, kínos eset
szól napról napra ellened
s a gyenge hit megtántorul,
ha nem látja: Te vagy az Úr!

Uram, nem magamért esengek,
de százmillió ember szenved,
tetű, éhség, rabszolga-járom
gyötri őket. Ezeket szánom.
Mocsok, sötét odúk penésze
s börtönfenék... Ez sokak része.
Csontváz-anyák korcsokat szülnek
s mind átkozódva, sírva tûrnek,
szívük már robbanásig megtelt
atom-erejű gyűlölettel...

A szenvedők nevében kérlek,
add, hogy legyen élet az élet,
ne köss békét herék hadával:
a munkát övezd glóriával.
Nem kívánjuk, hogy Tündérország
legyen a Föld... Hadd hulljon orcánk

harmata - de legyen az ember ember,
nemes, szép küzdelemben.

Tedd ujjongóbbá dalainkat,
ritkítsd meg sűrű sóhajunkat
s adj jó békét - ne majd a mennyben,
de a Földön is!... Ámen, ámen.

=====

Keresztyén versek, énekek

írta: Mi-Sa - 2010-05-19 12:07

HITTEM BENNED

(Baptista énekeskönyv: 211. ének)

1. Hittem benned, s most íme zengek
Irgalmad nagy tetteiről.
Értem ontott ártatlan véred
Minden vétket, bűnt eltöröl.
Zengek néked, mert a haláloed
Értem mindent elvégezett,
Üdvöt szerző isteni Bárány
Sok vétkemért megöletett.

2. Hittem benned, s most íme látlak
Följebb, mint a zord Golgotán,
Nézlek téged mint győzedelmest,
Kit fény ékít szent homlokán.
Szószóló vagy fönt az Atyánál
Minden szívért, aki tiéd,
Mert menybéli fegyvereiddel
A Sátánt a földre veréd.

3. Hittem benned, mennyei bárány,
Tövisekkel ékesített,
Méltósággal meg koronázva
Most kormányzod fönn az eget.
Ítélni majd mikor eljössz
Élők s holtak dolgairól,
Mennyben, földön s a pokolban
Meghódolva mind leborul.

4. Hitből zengve szál fel a hálám,
Légyen tiéd a tisztelet,
Hű megváltó, mennyei Főpap,
Úr vagy minden más úr felett,
Isten áldott szent Fia, jöjj el
Fény árban s ég angyalaival,
Felhők szárnyán nagy diadallal
Jöjj, Úr Jézus, Jöjj mihamar!

HINNI KELL

Szerző: Komlósi Gizella

Mért vagyok én - tűnődöm szüntelen
vajon mi dolgom van idelenn?
Hiába, választ rá nem kapok,
értelmetlen gondolkodom.

Helyette inkább hinnem kellene.
A hit bátorít, bármiben hihetsz,
nélküle lelked üres verem,
melybe ha bele esel, vétkezel.

Erős vár, mit bevenni nem lehet,
nem is létezik csak..képzelem,
mégis féltve őrzöm saját hitem,
már tudom mi a dolgom idelenn.

S teszem. Tehetnéd te is...
Majd ő lépésről lépésre vezet,
egyszer eljutok arra az útra is,
hol tűnődésem jutalmát elnyeri.

=====

Keresztyén versek, énekek

írta: Mi-Sa - 2010-05-23 14:51

ZÚGÓ SZÉLNEK ZENDÜLÉSE

(Baptista énekeskönyv: 169. ének)

1. Zúgó szélnek zendülése
Hangzik már a mennyekből.
Vigasztalás teljessége,
Isten ígért Lelke, jöjj!
Hintsd a földön szerteszéjjel
A szent Ige magvakat!
Így oszlik a sötét éjjel,
S bűnnek rabja lesz szabad.

2. Élettel a holtra hatni
Jöjj, ó, pünkösdi Lelke, jöjj!
A vetésre esőt adni
Bő áldással zúgj, ömölj!
Dúsan nő majd nemsokára
Szívbe hintett szent Igéd,
S ha eljössz az aratásra,
Néped örökébe lép.

3. Üdvözlégy te örök hajnal,
Emelkedj föl, fényes nap!

Minden szívet tölts be lánggal,
Várunk, szent tűzáradat!
Olld fel nyelvünk némaságát,
Bátran szólni adj erőt,
Terjessze az Úr országát
Győzelmesen szent erőd!

PÜNKÖSD

Szerző: Reviczky Gyula

Piros pünkösöd öltözik sugárba,
Mosolyogva száll le a világra.
Nyomában kél édes rózsá-illat,
Fényözön hull, a szívek megnyílnak.

Hogy először tűnt fel a világnak:
Tüzes nyelvek alakjába' támadt.
Megoldotta apostolok nyelvét,
Hirdetné a győzedelmes eszmét.

Piros pünkösöd, juttasd tiszta fényed'
Ma is minden bánkódó szívének,
Hogy ki tévelyg kétségbe', homályba':
Világító sugaradat áldja.

Habozóknak oldjad meg a nyelvét,
Világosítsd hittel föl az elmét.
Hogy az eszme szívből szívbe szálljon,
Diadallal az egész világon!

Piros pünkösöd, szállj le a világra,
Taníts meg új nyelvre, új imára.
Oszlasd széjjel mindenütt az éjjet,
Szeretetnek sugara, Szentlélek!

Keresztyén versek, énekek: Hősök Napja

írta: Mi-Sa - 2010-05-29 13:55

ISTEN LELKE, SZÁLLJ LE HOZZÁNK!

(szöveg és dallam: Bányai Jenő)

1. Isten Lelke, szállj le hozzánk új korszaknak hajnalán!
Hitharcokban próbált néped, ím, előtted most megáll.

Kar: Zeng a hála néped ajkán, egy szív, egy cél szárnyat ad,
Jöjj, Úr Jézus, áldd meg néped, Így Tehozzád hű marad!

2. Annyi korszak küzdelmében sorainkra szállt erőd,

Adtál nekünk Józsuékat, vezettek sok harcban ők.

Kar: Zeng a hála néped ajkán, egy szív, egy cél szárnyat ad,
Jöjj, Úr Jézus, áldd meg néped, Így Tehozzád hű marad!

3. Néped újból most elindul, hisszük, hogy Te jössz velünk;
Jobbod megvéd, vezet minket, égi honba érkezünk.

Kar: Zeng a hála néped ajkán, egy szív, egy cél szárnyat ad,
Jöjj, Úr Jézus, áldd meg néped, Így Tehozzád hű marad!

HÁLATELTEN

(szerző: Kovácsy József)

Hajtsunk ma fejet halottaink előtt,
Kik fegyverrel védték a magyar földet,
Kik életüket áldozták értünk
Az utolsó pillanatig, míg léteztünk,
Még akkor is, mikor minden elveszett!
Hajtsuk meg zászlóinkat hőseink előtt,
akik Budát és Pestet védelmezték
Hősiességük példáját mutatva,
Heteken át vérüket hullatva
Megpecsételték a Halált, végzetet!

Hajtsunk fejet a megmaradottaknak,
Kik kitüntették magukat hűséggel –
Kik fegyverrel kezükben eposzt írtak,
A Sátán ellen dicsőséggel vívtak,
Hogy biztosítsanak új ezredet!
Hajtsunk fejet vérző nemzetünk előtt,
Mi magva volt a hős ellenállásnak –
Mi feltartóztatta kelet csordáit,
Így nem gázolhattak le a Rajnáig,
Védőbástyaként állva a terepet!

Hajtsuk meg térdünket Istenünk előtt,
Hogy megtartott minket az ősi hitben –
Hogy vállalhattuk a véráldozatot,
Hogy anyáink szülhettek friss magzatot,
Kiknek hangjától a világ reszketett!
Hajtsuk meg derekunk fiaink előtt,
Kik átvették szerepét e hős fajnak –
Hogy legyen erejük a vért csodára,
Ha kell új harcra, vagy megtorlásra,
Mert bűnhődik, ki ellenünk vétkezett!

=====

Keresztyén versek, énekek: Áradat

írta: Mi-Sa - 2010-06-07 16:30

A TENGER ÁRJA

(Baptista énekeskönyv: 277. ének)

1. A tenger árja bármily nagy,
Jó Atyád téged el nem hagy.
Ő mérte ki az óceánt,
És tőle függ a nagy világ.
Megtartja népét szüntelen,
Mert Jézus Úr a tengeren.

2. Ha csónakodba lép az Úr,
A zúgó tenger elcsitul.
Ő csendre inti szíved is,
Ha gondjaid közt rátekintsz,
Nem nyelhet el a félelem,
Mert Jézus Úr a tengeren.

FOHÁSZ

(Szerző: Komlósi Gizella)

Fekete karját tárta ki az ördög
s lett belőle özönvíz a földön
rút leplét rázva cibálja a fákat
menekül előle ember s az állat.

Fohászt nem hallja zeng kacagása
fodrozó habok közt szállt alája...
templom kerengőn lélek harang járja
bennreked a fájdalom tengernyi sárban.

S ha majd karzaton Ave Maria szól
kísérje lelked a lágy dallamot.....
kérd: költözzék béke vízivilágba
tűnjön az ember örök gyarlósága.

=====

Keresztyén versek, énekek: Lelki béke

írta: Mi-Sa - 2010-06-12 17:09

MÁR KERESZTEM VÁLLRA VETTEM

(Baptista énekeskönyv: 321. ének)

1. Már keresztem vállra vettem,
S érted mindent elhagyok.
Mindenem vagy; árva lettem,
Honja-vesztett szív vagyok.

Vágyat, célt a múltnak adtam,
Nincs már bennem vak remény,
Mégis gazdag úr maradtam:
Isten és a menny enyém!

2. Ember bánthat és zavarhat:
Szíved áldott menedék;
Sorsom próbál és sanyargat:
Édes csenddel vár az ég.
Nincsen bú, mely könnyet adjon,
Míg kegyelmed van velem,
Nincs öröm, mely elragadjon,
Hogyha nem benned lelem.

3. Lelkem, teljes üdv a részed,
Hagyd a bűt s a gondot el,
Légy vidám, ha meg-megérzed:
Tenni kell még s túrni kell!
Gondold el: ki Lelke éltet,
Milyen Atya mosolya?
Megváltód meghalt teérted:
Mit bánkódnál, menny fia?

4. Kegyelemből dicsőségbe
Szállj, hited majd szárnyat ad,
S az örök menny fénykörébe
Bevezet majd szent Urad!
Véget ér itt küldetésed,
Elszáll vándoréleted,
Üdvösséggé lesz reményed,
Égi látássá hited.

LELKI BÉKE

(Szerző: Dévényi Erika)

Állandóan ott van veled a félelem
Folyton megremegteti a szívedet
A baj mögötted lépdél, nem tágít
Követ téged, mint egy sötét árnyék

A híreket, csak úgy tudod várni már
Hogy előre hallod a rossz hír hozóját
A megcsörrenő telefont remegő kéz veszi fel
Már nincs bizakodás, hogy a vonal jót felel

A dolgok néha rosszak, s tenni kell dolgunkat
Hisz te is tennéd, mert meg van az akarat
De ezek itt körülöttes nem jobbíthatók
Emberi akarással nem megoldhatók

Hiába a szerető cselekedni vágyás

A tett nem más, mint röpke tűzgyújtás
A parázs mindig a mélyben marad
Soha nem hagyva nyugodalmat

S amikor újra fellobban a láng
Az elkeseredés még mélyebbre ránt
Megint át kell élned a tehetetlenséget
A szív mélységében a keserűséget

Úgy érzed, a jó dolgok elrohannak melletted
S te nem tehetsz mást, csak nézheted
Mindenki célba ér, de te ott maradsz
Szíved nehéz súlyával te nem haladsz

Úgy kéne segítség, hisz a te szíved is nehéz
De már nem a régi az anyai ölelés
Erőd csak abból az emlékből merítheted
Amit a régmúltból őrzött meg örökre a szíved

Nincs elég könnyed, hogy megsirasd a képet
Amelyet látsz, ha a jövőt nézed
Hogy testvéred nem fut kitárt karodba
S mamád már nem régi önmaga

Jönnek a kérdések, újra meg újra
Miért kísért az árnyék, miért nem hagy magadra
Olyan ez, mint egy keserű, rossz álom
Melyből már régóta az ébredést vágyod

Válaszra várunk, mit ember nem adhat
Valaki más hozhat csak nyugalmat
Ha Őt keresed, meg is találod
Nála megélheted legboldogabb álmod

Hiszen ha egy árnyék követ téged
Hogy el tudd veszíteni mást nem tehetsz
Be kell állnod egy dús fa árnyékába
Ott meg tudsz pihenni, békét találva

Hisz nehéz cipelned, hát tedd le a kereszted
Hisz ez a kereszt a te árnyadó fád lehet
Csak ott lelheted meg a lelki békédet
Csak ott élhetsz meg egy pillanatnyi csendet

S abban a pillanatban csukott szemedet át
Megláthatod a sok embert, ki melletted áll
Már ott állnak veled férjed s gyermekeid
Kik a sötétben áldott fénysugaraid

S kell, hogy észre végy még valaki mást
Hisz láttad a hiábavaló emberi akarást
Ki -ha mindenki rohan is-, ott van melletted

S gondterhelt világodban vigaszt nyújt neked

=====

Keresztyén versek, énekek: Várlak Uram!

írta: Mi-Sa - 2010-12-10 18:28

VÁRLAK URAM, JÖJJ HOZZÁM

Szerző: Lakatos Péter

1. Várlak, Uram, jöjj hozzám.
Hívlak, kérlek szólj hozzám.
Tudod, Rajtad kívül nincs más nekem,
Kiben bízhatnék, Tiéd egész életem.

Tiéd minden tisztelet, örökké!

2. Csak Benned bízom, Uram, egyedül,
Te megtartod életem.
Ismerem hangodnak szelíd szavát,
Csak szólj és indulok.

Tiéd minden tisztelet, örökké!

3. Látlak már Téged mint győztes Királyt.
Hallom angyalok kórusát.
Éneklem én is, hogy szent vagy Uram,
Szent vagy Istenem,

Tiéd minden tisztelet, örökké!

ADVENT

Szerző: Guti Tünde

Nekem mit jelent az advent?
Nem a gyertyák fényét,
Hanem messiási díszben
Jézus visszatértét.

Nekem mit jelent az advent?
Nem meleg kalácsot,
Hanem égi szeretettel
Érkező világot.

Nekem mit jelent az advent?
Szívben várakozást.
Lelkem vágyik látni Jézust,
Boldog találkozást.

Nekem mit jelent az advent?
Minden teljeseedik!
Mit próféták megígértek,
Krisztus megjelenik!

Nekem mit jelent az advent?
Nem a versfaragást,
De az Úr jelenlétében
Csendes megmaradást.

S neked mit jelent az advent?
Illatos koszorút?
Látsz-e gyertyafényen túlra?
Várod-e a Fiút?

BÉKÉS ADVENTI VÁRAKOZÁST!

=====

Keresztyén versek, énekek: A nagy titok

írta: Mi-Sa - 2011-01-28 19:12

FÁRADTAN, BŰNBE ESVE
(Baptista énekeskönyv: 178. ének)

1. Fáradtan, bűnbe esve
Jártam az életet,
De megtalált a Pásztor,
S nyájához vezetett,
Jól látták ezt az angyalok,
Nevét dicsérve zengnek ott.

Kéz, amely kerestél,
Szív, amely szerettél,
Vér, mely eltörölte bűnömet,
Mindörökre áldva legyetek!

2. Mikor borral, olajjal
Kimosta sok sebem,
Fülembe azt suttogta:
„Enyém vagy, gyermekem!”
Én nem hallottam szebb zenét,
Melytől szívem öröme kelt.

Kéz, amely kerestél,
Szív, amely szerettél,
Vér, mely eltörölte bűnömet,
Mindörökre áldva legyetek!

3. Kezén, lábán mutatta

Sok, vérző sebhelyét,
Kemény, szűrő tövissel
Körített szent fejét.
Úgy megragadta lelkemet,
Hogy értem annyit szenvedett!

Kéz, amely kerestél,
Szív, amely szeretted,
Vér, mely eltörölte bűnömet,
Mindörökre áldva legyetek!

4. Azóta véle járok,
A szívem néki él,
Csodás lényét megértem
Szentlelke fényénél.
A földi lét nem lesz elég
Zengnem az ő dicséretét.

Kéz, amely kerestél,
Szív, amely szeretted,
Vér, mely eltörölte bűnömet,
Mindörökre áldva legyetek!

A NAGY TITOK

Szerző: Páskulyné Kovács Erzsébet

Elég! Mondtam Illéssel összerogyva
És ültem fájón, csendesen zokogva.
Elég Uram! Elfáradtam már,
S ha visszanezék sok, elvesztett csatán,
Miért volt a harc, a küzdelem?
-Most leteszem elbukott életem.
Vedd el Uram és tedd, amit akarsz!
Látod, nem arattam fényes diadalt:
Pedig mennyi álom, remény
Lelkesített az út kezdetén.
Hittem, hogy az út végén mint győztes,
Emelt fővel állok meg előtted.
S most megkopott hitem rongyaiba bújva
Remegve mondom utolsó imám,
Százszorosan érezve minden kint,
Sír bennem minden, minden ami fáj.
-Mondtam, mondtam még sokáig
és én nem is tudom,
Szívem keserű forrásából,
Mily szavak buggyantak ajkamon.
S mint idétlen, ki elvesztett mindent,
Amiért már százszor fizetett,
Üres kezeim az ég felé tártam.
Isten! Én vagyok elveszett gyermeked!

-Most nincs előttem út tovább,
Fáradt fejem a porba hajtom:
Te akartad, hogy higgyek Benned,
Mégis elveszett, elbukott a harcom.
- És ott az útszéli homokban
Mint elszálló, könnyű fuvalom,
Valószerűtlen neszt hallottam, és
Csitult a kín, enyhült a fájdalom.
Az időtlen időből hullt reám
Az éltetadó, megújult remény, tartalmat kapott újra az élet,
Szépséget, mint az út kezdetén.
Percről-percre új erőt kaptam,
Míg vonult előttem az emlékezet:
Isten lelke megpihent rajtam,
Mint a hórebi sziklák szirjei felett.
- Mit csinálsz itt? Kérdezte tőlem is.
- Mit csinálsz itt? Lelked miért zokog?
Hát nem ismertél meg a Karmelen?
Félelemre lehet-e okod?
- Tovább küldött úgy, mint ahogy Illést,
- És feltárult előttem a nagy titok:
- A Karmel hegyi győzelem nagy hőse
Nem Illés volt, és nem is én vagyok.

Jöjj el égi fény!

írta: Mi-Sa - 2011-06-13 10:56

ISTEN FÉNYLŐ DICSTRÓNJÁTÓL (Baptista énekeskönyv: 163. ének)

1. Isten fénylő dicstrónjától
Jöjj, Szentlélek, jöjj hozzánk!
Prófétáktól ígért áldást,
Kérünk, újból hozd le ránk!
Szívünk jobban lánggra lobban,
Hogyha átjársz, égi tűz,
Bűntől tépett szövetséget
Lángod újból összefűz.

2. Sok aggódó szolgád kérdi:
Meddig késel, jössz-e már?
Hogyha vársz még,
Nálad nélkül rombol, pusztít a halál.
Szívünk jobban összedobban,
Ha betöltesz, égi tűz,
Szétszóródott félénk nyáját
Erőd újból összefűz.

3. Ha a Szél zúg s felhő támad,
Újból éled a remény;
Hozzád száll hát imádságunk:
Jöjj el, jöjj el, égi fény!
Így a szívünk, újult szívünk
Buzgósággal érted ég;
Angyalkarral énekeljük:
Istené a dicsőség!

PÜNKÖSD

(Ismeretlen szerző)

Oldjad meg nyelvünket, és azt az ihletet,
Amelyből millió vértanú született
Gyűjtsd pünkösdi lángra,
Hogy eltévedt nyájad, az igazi utat
Ismét megtalálja.

Arénára roskadt vértanuk szent vére.
Omolj a hitetlen világ tengerére,
Rázd meg a szíveket!
Taníts meg bennünket lángoló nyelveddel
Mi az: a szeretet...

Pünkösöd rózsákkal legyen telve a föld,
Krisztusnak öröme minden szívet betölt...
Pünkösöd áldott napja
Csüggedő lelkünkben, magasztos emléked
Hitünk felgyullasztja.

Vezessetek minket, ti dicső seregek,
Akik lelkendezve, énekelve mentek,
Krisztusért halálba.
Hogy sóvárgó lelkünk az ígéret földjét,
Ismét megtalálja.

Sejtelmünk a jövő zúgó szárnyát hallja,
Szállj fölénk Szentlélek hófehér galambja;
Lelkünket szenteld meg,
Mert földi életünk, örömét, békéjét,
Találja meg benned.

Vezess minket!

írta: Mi-Sa - 2011-07-25 18:57

VEZESS MINKET

Baptista Énekeskönyv: 459.ének

1. Vezess minket, ó, nagy Isten,
Földi vándorutunkon!
Gyengék vagyunk, Te hatalmas,
Hordozz erős karodon!
Nagy Megmentő, nagy Megmentő,
Légy Te pajzsunk, fegyverünk!

2. Nyisd meg az üdv kőszikláját,
Életvizet adj nekünk!
Oltalmazz tűzoszloppoddal,
Ha zord pusztán átmegyünk!
Égi manna, égi manna,
Tápláld bágyadt népedet!

3. Ha a Jordán partján állunk,
Készíts utat a folyón,
Hogy mehessen Kánaánba
Fáradt néped át azon!
Hálaének, hálaének
Száll majd hozzád akkoron.

A KERESZT VONZÁSA

Szerző: Schvalm Rózsa

Mint hullámok hátán hánykódó hajót,
Céltalan sodort magával az élet,
De az ősznek hajnalán erőtelen,
A kereszt rögzös útján partra vetett.

A hajnali égbolton, fény derengett,
Vonzott a távolban feltűnő kereszt.
Valaki kézen fogott és vezetett,
A kereszt alatt, végre megpihentem.

Akkor ott, tudtam, hogy célba érkeztem,
Minden terhet, mi nehéz volt letettem.
Megújult erőm, s új életet nyertem,
Öemberi énemet levetettem.

Új emberként élem már az életem,
Béke honol szívemben és lelkemben.
Feltámadott Urunk nyomában járva,
Most már az Isteni fénysugár vezet.

=====